

Манаскае штодзённае жыццё выглядае цалкам іначай, чым свецкае. Яно абумоўлена шматлікімі правіламі і законамі. Разам з тым, кансэкраваныя асобы застаюцца такімі ж, як і мы, у простых побытавых сітуацыях. Магчыма, толькі па-іншаму да ўсяго адносяцца – нам у прыклад...

Карэспандэнт “Слова Жыцця” пабывала ў гродзенскім доме Кангрэгацыі Сясцёр Найсвяцейшай Сям’і з Назарэта і разам з манахіняй, якая служыць на кухні, далучылася да прыгатавання абедзенных страў для сясцёр супольнасці. Любыя цярпенні – у пэўнай інтэнцыі

– Сёння гатуем на абед дранікі! – з усмешкай сустракае мяне на кухні с. Тэрэза Кучынская CSFN. Вымае з шафкі электратарку. Вядро начышчанай бульбы ўжо напaгaтoвe.

– Гэта мяне хто-небудзь з сясцёр выручае: раней начысціць бульбы, морквы, цыбулі, – дзеліцца манахіня. – Дарэчы, калі ў сясцёр ёсць вольны час, забягаюць на кухню, пытаюцца, чым могуць быць карысныя. Дапамагаюць пячы смачныя торты, пірагі, пачэнне. Прызнаюся, гэта нашмат палягчае мне працу... Напэўна, нават больш падымае на духу тое, што з табой побач іншы чалавек. Так неяк спакайней...

У размове высвятляецца, што с. Тэрэза служыць на кухні адна. У ліку яе абавязкаў – прыдумаць і скласці меню, прыгатаваць ежу, прыбрацца на кухні. Прызнаецца, што цяжка было напачатку. Прасцей стала, калі крыху набралася вопыту, дзякуючы падказкам сясцёр. † – Вельмі важна злучаць сваю штодзённасць з малітвай, давяраць усё Богу, – заўважае с. Тэрэза. – Нягледзячы на розныя цяжкасці, трываць у Пану. Менавіта Ён дае сілы, з’яўляецца крыніцай моцы і так патрэбнай мудрасці. Я заўсёды кіруюся ў жыцці такім выслоўем з Евангелля: “Заставайцеся ўва Мне, а Я ў вас. Як галінка не можа прынесці плоду сама з сябе, калі не застанецца ў вінаграднай лазе, так і вы, калі не будзеце ўва Мне. Я – вінаградная лаза, вы – галіны. Хто застаецца ўва Мне, а Я ў ім, той прыносіць багаты плён, бо без Мяне нічога не можаце зрабіць” (Ян 15, 4–5).

І тут раптам электратарка перастае рабіць: нешта заела. Сястра здзяйсняе пэўную маніпуляцыю – і механізм зноў запрацаваў. С. Тэрэза ўсміхаецца і тлумачыць, што любыя няўдачы можна “прынесці на Божы алтар у пэўнай інтэнцыі”. У лістападзе, напрыклад, яна ахвяруецца за памерлых.

З увагай да кожнага чалавека

На абед да сясцёр назарэтанак

Аўтар: Ангеліна Пакачайла

26.11.2017 00:00

